

[Glønborg]

grund af at de ikke henter to fulde indtægter på arbejdsmarkedet.

For at runde af vil jeg gerne sige, at det, vi fra Kristeligt Folkepartis side har ønsket, er at give småbørnsforældre en valgmulighed. Vi ønsker ikke at tvinge nogen til noget, men at give en opmuntring til at skaffe sig lidt mere tid til børnene. Det ser ikke ud til, at vi umiddelbart kan få disse to forslag igennem, men jeg har indtryk af, at selv om det er meget sent, er der nogle, der har syntes, at debatten alligevel var interessant, og at vi derfor kan tale videre og også herfra få udsendt nogle signaler til dem, som skal være med til at tage de rigtige beslutninger i de kommende år.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Allerførst vil jeg tage fat på det spørgsmål, der blev rejst af fru Jytte Andersen og fru Hanne Thanning Jacobsen vedrørende arbejdsopgaver til Det Tværministerielle Børneudvalg. Jeg kan oplyse, at man snart er på vej med et idékatalog, som arbejdsmarkedets parter vil kunne bruge i forbindelse med forhandlinger om nedsat arbejdstid og omsorg for børn.

Til hr. Glønborg må jeg sige, at det var da noget af en sværte at få i forhold til det oplæg, jeg fremkom med. Jeg har sagt, at forældrene skal have noget mere tid sammen med deres børn. Jeg har også sagt, at regeringen er meget positiv over for målet med dette beslutningsforslag. Det kom ikke frem.

Jeg tror, at vi omkring vores børn og vores holdning til pasning af børn skal arbejde stærkt for, at børnene er forældrenes, hvad enten de vælger at passe dem hjemme, eller de vælger at være på arbejde og få dem passet på forskellige andre måder. Det er en holdning, som vi kommer til at se mere af. Vi har tidligere i dag behandlet et lovforslag om forældrebestyrelser i kommunale daginstitutioner, og det mener jeg må være den rigtige vej frem.

Som det fremgik af Venstres ordførers indlæg, ønsker man, at pengene skal følge barnet. Det er en tanke, man fra Venstres side har haft igennem mange år, en tanke, jeg ikke på nogen måde er fremmed over for. Men vi må erkende, at der for nærværende ikke er et politisk flertal for det, men det er ikke ensbetydende med, at vi ikke i de ting, vi foretager os, skal være meget opmærksom på, at vi også tilgodeser de forældre, der vælger at passe børnene hjemme.

Det, som hr. Glønborg pegede på med børnepakken, hvor vi trods alt fik en forhøjelse af børnechecken, var jo netop med henblik på, at forældrene også her fik en større valgmulighed.

Jeg vil gerne gentage, at det for mig er vigtigt, at det er børnene, vi sætter i centrum, og at det er børnene, vi gør det så godt for som overhovedet muligt. Derfor skal vi, hvor det drejer sig om, at begge forældre er på arbejdsmarkedet, søge at påvirke til, at der bliver mulighed for nedsat arbejdstid, og at der bliver større mulighed for at få flekstid.

Vi må prøve at se på, hvilke områder der kan forbedres. Vi kan støtte de familier, hvor den ene af ægtefællerne ønsker at blive hjemme og passe barnet. Alene det, at man i kommunerne nu giver en mulighed for, hvis man ønsker at være hjemme i en periode, så har en pasningsgaranti for barnet, det giver jo en økonomisk stor besparelse. Det er også noget, vi skal være med til at støtte yderligere.

Men det alene gør det jo ikke. Tingene hænger sammen. Så længe vi har de boligforhold, vi har – vi har i mange år ønsket at have store boliger og troet, at det var lykken – har vi sat os i store udgifter, der medfører, at begge ægtefæller skal på arbejdsmarkedet. Vi har også et stort skattetryk. Og derfor kan vi ikke se på dette problem ensidigt. Vi er nødt til at gå flere veje for at skabe en større og bedre helhed for vores børn. Det er trods alt det, vi ønsker. Det er i hvert fald det, jeg som socialminister ønsker: at vores børn skal have så gode vilkår som overhovedet muligt.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Dette har på mange måder været en spændende debat, også selv om regeringens repræsentanter har fået lidt spark over skinnedebene. Der har været tale om et meget stort engagement i dette spørgsmål, som går på, hvordan det kan lade sig gøre at kombinere arbejdsliv og familieliv – og navnlig familielivet, hvor der er mindreårige børn.

Vi har i Danmark efterhånden fået en situation, hvor det typiske er, at begge forældre er på arbejdsmarkedet. Sådant ønsker vi at ordne tingene her i Danmark. Vi er vel et af de lande i verden, der har den højeste erhvervsfrekvens blandt kvinder. Det synes jeg er positivt, og det skal vi absolut ikke på nogen måde forsøge at